

I. ĐỌC HIỂU (3.0 điểm)

Đọc văn bản:

Những căn nhà ấy

Đâu rồi
những căn nhà
những căn nhà bông bé tuổi thơ tôi
những vách cột tay tôi men lấm chẫm!
không gian rộng
trống trơn
những căn nhà tự nguyện chìm vào đất
tạo dựng các tầng trời
giục ý nghĩ trong đầu người cất cánh

Trên nền xưa
say khoảng rộng, chân đi thành cánh võ
tầng thấp, tầng cao
tôi say uống mùi hương thân thuộc
của những căn nhà tự chìm vào đất
nền cũ thành bệ phóng
kỷ niệm thành sức bay
tôi phồng ngực uống mùi hương kỷ ức
để bay vào tương lai.

29-6-2014

(Vũ Quần Phương, *Phía ngoài kia là rừng*, NXB Hội nhà văn Việt Nam, tr 33-34)

Thực hiện các yêu cầu sau:

- Câu 1.** Xác định thể thơ của văn bản trên.
Câu 2. Chỉ ra những từ ngữ, hình ảnh miêu tả căn nhà trong ký ức của nhà thơ.
Câu 3. Nêu tác dụng của phép điệp được sử dụng trong hai dòng thơ sau:
nền cũ thành bệ phóng
kỷ niệm thành sức bay
Câu 4. Thông điệp sâu sắc nhất mà anh/chị rút ra từ văn bản trên? Vì sao?

II. LÀM VĂN (7.0 điểm)

Câu 1. (2.0 điểm)

Từ nội dung phần Đọc hiểu, anh/chị hãy viết 01 đoạn văn (khoảng 200 chữ) bàn về ý nghĩa của việc tuổi trẻ chuẩn bị hành trang cho tương lai.

Câu 2. (5.0 điểm)

Trong tùy bút *Người lái đò Sông Đà*, nhà văn Nguyễn Tuân viết:

Ông đò hai tay giữ mái chèo khỏi bị hất lên khỏi sóng trận địa phóng thẳng vào mình. Mặt nước hò la vang dậy quanh mình, ùa vào mà bề gãy cán chèo vỡ khí trên cánh tay mình. Sóng nước như thể quân liều mạng vào sát nách mà đá trái mà thúc gối vào bụng và hông thuyền. Có lúc chúng đội cả thuyền lên. Nước bám lấy thuyền như đô vật túm thắt lưng ông đò đòi lật ngửa mình ra giữa trận nước vang trời thanh la náo nập. Sóng thác đã đánh đến miếng đòn hiểm độc nhất, cả cái luồng nước vô sở bất chí ấy bóp chặt lấy hạ bộ người lái đò [...]. Mặt sông trong tích tắc lòa sáng lên như một cửa bể đom đóm rùng ùa xuống mà châm lửa vào đầu sóng. Nhưng ông đò cố nén vết thương, hai chân vẫn kẹp chặt lấy cuống lái, mặt méo bệch đi như cái luồng sóng đánh hồi lùng, đánh đòn tía, đánh đòn âm vào chỗ hiểm. Tăng thêm mãi lên tiếng hỗn chiến của nước của đá thác. Nhưng trên cái thuyền sáu bơi chèo, vẫn nghe rõ tiếng chỉ huy ngắn gọn tỉnh táo của người cầm lái. Vậy là phá xong cái trùng vi thạch trận vòng thứ nhất. Không một phút nghỉ tay nghỉ mắt, phải phá luôn vòng vây thứ hai và đôi luôn chiến thuật. Ông lái đã nắm chắc binh pháp của thần sông thần đá. Ông đã thuộc quy luật phục kích của lũ đá nơi ải nước hiểm trở này. Vòng đầu vừa rồi, nó mở ra năm cửa trận, có bốn cửa tử một cửa sinh, cửa sinh nằm lập lờ phía tả ngạn sông. Vòng thứ hai này tăng thêm nhiều cửa tử để đánh lừa con thuyền vào, và cửa sinh lại bố trí lệch qua phía bờ hữu ngạn. Cưỡi lên thác Sông Đà, phải cưỡi đến cùng như là cưỡi hổ. Dòng thác hùng beo đang hồng hộc tế mạnh trên sông đá. Nắm chặt lấy được cái bờm sóng đúng luồng rồi, ông đò ghì cương lái, bám chắc lấy luồng nước đúng mà phóng nhanh vào cửa sinh, mà lái miết một đường chéo về phía cửa đá ấy. Bốn năm bọn thủy quân cửa ải nước bên bờ trái liền xô ra định níu thuyền lôi vào tập đoàn cửa tử. Ông đò vẫn nhớ mặt bọn này, đưa thì ông tránh mà rảo bơi chèo lên, đưa thì ông dè sấn lên mà chặt đôi ra để mở đường tiến. Những luồng tử đã bỏ hết lại sau thuyền. Chỉ còn văng reo tiếng hò của sóng thác luồng sinh. Chúng vẫn không ngớt khiêu khích, mặc dầu cái thằng đá tướng đứng chiến ở cửa vào đã tiu ngiử cái mặt xanh lè thất vọng thua cái thuyền đã đánh trúng vào cửa sinh nó trần lầy...

(Ngữ văn 12, tập một, Nxb Giáo dục Việt Nam năm 2016, tr.188-189)

Cảm nhận của anh/chị về đoạn trích trên; từ đó nhận xét nét đặc sắc trong nghệ thuật viết tùy bút của nhà văn Nguyễn Tuân được thể hiện qua đoạn trích.

-----Hết-----

Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm.

Họ và tên thí sinh:.....

Số báo danh:.....

Chữ ký của cán bộ coi thi 1:.....; Chữ ký của cán bộ coi thi 2:.....